

μαθητής

μαθητής, ο, θηλ. **μαθήτρια, η**, ουσ. [<αρχ. μαθητής], ο μαθητής. Υποκορ. **μαθητάκος, ο** και θηλ. **μαθητριούλα, η**.

- δώδεκα μαθητές ο καθένας με τον πόνο του, δηλώνει πως ο κάθε άνθρωπος έχει τις δικές του, τις προσωπικές του στενοχώριες, τα προσωπικά του βάσανα, που τα σκέφτεται και τον απασχολούν: «κάποτε ήμασταν χαρούμενη παρέα, αλλά, απ' τη μέρα που παντρευτήκαμε, δώδεκα μαθητές ο καθένας με τον πόνο του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας